

Foto: Marcel Mikita

Hitmaker Karel Janák má za sebou premiéru nového trileru

Obklopujeme sa vecami, ktoré nám môžu škodiť

Karel Janák je skúsený autor úspešných tínedžerských komédií ako Snowboardáci či Raffáci. Po tom, ako režíroval bláznivú komédiu Cuky Luky Film (2017) prichádza so svesťou žánrovou zmenou. Jeho triler Dôverný nepriateľ o dvojici zajatej v inteligentnom dome mal v nedeľu premiéru na Art Film Feste.

Dvojica v príbehu sa odsťahuje do Tatier do supermoderného domu, ktorý je pre príbeh kľúčový. Našli ste ho naozaj v Tatrách?

Na Slovensku, v Čechách ani v Pobaltí sme supermoderný dom na samote nenašli. Dom sme museli natočiť v Prahe a obklopiť ho celým zeleným pozadím, pretože bol v domovej zástavbe a my sme ho potrebovali premiestniť do Tatier. Je celý presklený, všetky pohľady von ale musia vyzeráť, že sa nachádza v lese. Museli sme ho napasovať aj do lokácie v Tatrách, kde sme natáčali, tak, aby to bolo nenápadné. Bol to náročný trikový proces, stále pracujeme na kozmetických úpravách. Diváci si ich zrejme ani nevšimnú, no chceme, aby to bolo dokonalé.

Film mal na festivale v nedeľu vôbec prvých divákov. Aké boli reakcie?

Po zostrihaní filmu, keď ešte neboli urobené triky, sme mali malú testovaciu projekciu, hlavne kvôli pripomienkam ku strihu. Viacmenej ho videli ľudia až teraz, bol som veľmi nervózny, pretože je to môj prvý triler a prvý vážnejší film, na ktorom sa nemajú ľudia celý čas smiať, ale sa aj trochu báť a byť v napätí. Mal som teda pochybnosti, či sa to podarilo. Sú tam aj vtipné scény, aby sa divák do príbehu ponoril, aby ho hlavná hrdinka zaujímala. Tam, kde sa

mali, tam sa diváci smiali a v momentoch, keď sa mali báť, sa ani nepohli. Na konci sme mali celkom búrlivý potlesk, tak sa to snáď podarilo.

Zrejme ste videli film Ex Machina. Dá sa s ním triler Dôverný nepriateľ porovnávať?

Samozrejme, videli sme ho, ale nie preto, že by sme ho chceli kopírovať. V rámci príprav na natáčanie som si musel s kameramanom napozerať mnoho podobných filmov. Aby sme sa neopakovali a aby sme vyčítali veci, ktoré v žánri fungujú či nefungujú. Sieť so Sandrou Bullock má k nášmu filmu bližšie. Dôverný nepriateľ nie je ako Ex Machina, vychádza z inej premisy. Ex Machina je o rozdieloch medzi umelým a reálnym človekom, o tom, aké môže byť nebezpečné, keď stroj nadobudne ego. My sme nechceli robiť sci-fi, ale príbeh z aktuálnej doby. Toto sa môže stať o päť či desať rokov, čo je o to desivejšie. Obklopujeme sa vecami, ktoré nám môžu škodiť. Máme telefón, tablet, počítač, chladničku, práčku, alarm s umelou inteligenciou, ktoré môžete ovládať na diaľku a podobne. Je to pohodlné a príjemné, no zabúdame na to, že telefón má kameru, mikrofón, GPS súradnice, posielame a prijímame ním správy, surfujeme na internete, stáva sa tak oknom do nášho okolitého sveta.

Moderné technológie sú teda antagonistom príbehu?

Nie je to príbeh o robotickom nepriateľovi, skôr o zneužití technológií. Hrdinka je obklopená nielen telefónom, ale celým domom. Nevie, či sa do jeho programu niekto nenabúra a nezačne ju sledovať, odpočúvať, upravovať jej realitu tak, aby videla nie to, čo je pravda, ale to, čo niekto chce, aby videla. Dom ju dostáva do celkom šialenej situácie, život sa jej prevráti naruby. Nemôžem prezradiť viac, príbeh je postavený na zvratoch a prekvapeniach a divákov by som o ne pripravil.

Ste považovaný za hitmakera, Snowboardáci prekonal svojho času český rekord v návštevnosti, vlani mal premiéru Cuky Luky Film a na Slovensku mal tiež veľkú návštevnosť. Na základe čoho vstupujete do projektov?

Cuky Luky Film som robil najmä kvôli mojim kamarátkam, Petre Polnišovej a Zuzke Šebovej, veľmi som s nimi chcel spolupracovať. Druhá vec je, že ma veľmi lákajú žánre, sú výzvou, majú isté stavebné prvky a hra s nimi ma baví. A láka ma robiť crazy komédie, je to žáner, kde si človek môže dovoliť viac ako je normálne. Film robím tak, aby ma ako divák bavil, aby si ho ľudia užili. Na film sa vynaloží veľmi veľa práce a peňazí, mal by byť preto robený pre ľudí, nie pre tvorcov. Tak si predstavujem, ako by sa páčil mojej mame, babičke, mojim deťom. Snažím sa, aby film ľudí bavil a keď vidím, že má námet tento potenciál, tak sa mi do toho chce.

Festival je príležitosť prezentovať kultúru krajiny

Festivaly východnej Európy ako Art Film Fest, Karlove Vary či festival v Sarajeve majú špeciálnu filmovú kultúru, ktorú je možné vidieť a prezentovať len tu. Art Film Fest pred premietaním filmov púšťa krátke reportáže z diania, čo som nevidela na žiadnom inom festivale. Spovedá ľudí na uliciach, herečky, režisérov a ďalších, čo považujem za veľmi špecifický prvok organizačnej kultúry tohto festivalu. Varšavský, karlovarský, košický, sarajevský či zahrebský festival majú veľmi veľkú príležitosť prezentovať našu východoeurópsku kultúru a rozvíjať ju, ukazovať kultúrne podobnosti a odlišnosti ostatnému svetu. Všetky tieto krajiny majú veľmi silnú filmovú kultúru a hodnoty. Tie sa najlepšie dotknú ďalších ľudí zdieľané na filmovom plátne.

Počas prvej návštevy Košíc som na ulici stretla manželov, ktorí ma pohostili u nich doma. Ľudia sú tu srdeční. Najväčším objavom pre mňa vtedy bolo, že so všetkými môžem hovoriť bez jazykových bariér, východoeurópske jazyky sú veľmi podobné. Som tu druhýkrát, mesto sa zmodernizovalo a hlavne mladí ľudia sa menej hanbia.

Vždy som zvedavá na film krajiny, v ktorej sa festival odohráva a v nedeľu som videla premiéru filmu Dôverný nepriateľ.

Marianna Kavka

herečka, novinárka a členka poroty Medzinárodnej súťaže hraných filmov

Možno je to drzá otázka, ale do akej miery ste stotožnený s humorom Cuky Luky Filmu?

Podľa mňa mal byť urobený viac Cuky Luky, viac bláznivo. Je to veľká satira na svet šoubiznisu, pretváрку. Je to asi o čosi múdrejší film ako ľudia čakali a tú satiru celkom neodčítali. Keď od filmu niečo očakávate, je ťažšie priznať si, že to, čo v kine vidíte, je sice niečo iné, ale je to tiež dobré. Mám pocit, že keby bol Cuky Luky Film viac „cukilukovský“, mal by ešte väčší ohlas od fanúšikov. Keď je však človek obklopený svojou kultúrou, môže ňou byť presýtený a pozerá sa na veci cez prsty. Podľa mňa Slovensko nevidí, že má veľmi dobrú komediálnu dvojicu herečiek, čo je celkom unikátne. Je tu mnoho mužských komediálnych dvojíc, no v ženskej polohe je to vzácné. Totiž herečky si zo seba nerady robia srandu, nerady sa zhadzujú. Tu sa zišli rovno dve a to sebazhadzovanie si užívajú, nepredbiehajú sa v tom, ktorá je krajšia, ale v tom, ktorá je srandovnejšia, rozcuchanejšia. Dúfam, že dievčatá to ešte využijú, rád by som im pomohol, aby urobili film, ktorým ukážu, že sú šikovné komediantky aj vo svete.

Keď mal film taký úspech, nepremýšľali ste aj nad pokračovaním?

Rozmýšľal som nad Cuky Luky 2, ale to nie je ono, chcelo by to niečo nové. Na Slovensku majú Cuky a Luky mnoho fanúšikov, ale aj mnoho hejterov a tá predpojatnosť môže byť škodlivá. Film u vás videlo 120 000 divákov,

čo je pekné, očakávania sa naplnili, no príde mi ľúto, že sa mnoho ľudí voči nemu vopred vyhraní a do kina nejde. Keby ale vzniklo niečo čerstvé, založené na tom, že Petra a Zuzana sú geniálne komediantky, malo by to podľa mňa ešte lepšie výsledky.

Vojta Kotek s Jiřím Mádlom sa preslávili vďaka vašim Snowboardákom, obsadili ste ich ako mladé uchá. Ako ste našli túto dvojicu?

Na Snowboardákov sme robili veľmi veľký casting, rukami nám prešlo asi 800 ľudí, mali sme asi šesť kôl a výber sme postupne zužovali. Vojta Kotek bol už z nejakých filmov známy, no hral skôr dramatickejšie, vážnejšie postavy. Bol skúsený a k nemu som chcel obsadiť niekoho bezprostredného. Po veľmi dlhom váhaní, dnes nechápem, prečo som to tak dlho riešil, zostal Jiří Mádl. Dlhé vyberanie sa však oplátilo, pretože sú spolu super.

Na scenár Dôverného nepriateľa ste boli traja, nie je to priveľa?

Na začiatku mal Jano Slivka námet, triler o dvojici v inteligentnom dome. Dal to napísať Marekovi Epsteinovi, úmyslom bolo ladiť príbeh komediálne, čo si podľa mňa s trilerom odporuje. Marek Epstein napísal konverzačnú komédiu skôr pre televíziu, nebolo to veľmi vizuálne. Jano Slivka to prepísal pre kino a pridal napätie, no stále som s tým nebol spokojný. Chcel som, aby sa ľudia viac báli. Jano to vzdal a tak som to celé prepísal, ponechal som jednu scénu,

Dôverný nepriateľ

ktorá sa mi veľmi páčila. Potom sme to ešte prepisovali s kameramanom a mali sme dva konce. Oba sme ich natočili a rozhodli sa až v strižni. Poctivá scenáristská príprava sa pri natáčaní vyplatí, o to väčšia istota je, že vám to bude fungovať.

Ste scenárista samouk?

Mojím problémom je nájsť scenáristu, s ktorým by som súznel, tak ako Jan Hřebejk a Petr Jarchovský alebo Svěrákovci, za celý ten čas som si takého nedokázal nájsť, a tak musím scenáre písať sám. Scenáristika je veľmi ťažká profesia, no je tu záruka, že vec, ktorú sám napíšem, budem aj rád natáčať. Teraz mám scenáristu mojej krvnej skupiny Petra Huckého, točíme spolu pre Českú

televíziu rozprávku. Práve mi dával na prečítanie bláznivú komédiu, tak uvidíme.

Vrátili by ste sa teda ku komédii?

Komédie ma bavia stále. V hlave mám teenagerskú komédiu, možno by som si to po rokoch opäť skúsil. No mám nápady aj na filmy, ktoré nie sú čisté žánre, sú o čosi vážnejšie, ale o to silnejšie. No ešte chvíľku potrvá, kým ich napíšem.

Roberta Tóthová

Film Dôverný nepriateľ zo sekcie Slovenská sezóna hrajú: **20. júna: 11:00** Kulturpark 2 JOJ Cinema

3 dni v Quiberone

Festivalový tím odporúča Filmy inšpirované skutočnosťou z najlepších festivalov

Z kolekcie štyroch filmov, ktoré tvoria sekciu Be2Can Starter, vám predstavím tri, ktoré som mala možnosť vidieť – zhodou okolností všetky boli uvedené na tohtoročnom Berlinale a boli nominované na „Medveďa“. Jeden z nich ho aj získal. Ďalšou spoločnou črtou, ktorá ešte umocní sledovanie príbehu odohrávajúcim sa na plátne je fakt, že všetky tri sú inšpirované skutočnými udalosťami.

Čierno-biela intímna snímka **3 dni v Quiberone** zachytáva trojdňový pobyt slávnej herečky Romy Schneider v rehabilitačnom centre, kde prebieha jej posledné interview pre nemecký magazín Stern. Odhaľuje pred novinárom a fotografom

svoju dušu a – nevedomujúc si následky spontánnej úprimnosti odpovedí – otvára svoju trinástu komnatu. Jedna línia filmu rozpráva príbeh herečky, ktorá sa napriek úspešnej kariére dostala do ťažkej životnej situácie, v druhom pláne dominuje téma bezohľadnosti médií, ktoré cynicky parazitujú na jej utrpení s jednoznačným cieľom – predať „intímne detaily“ zo života celebrity bulváru. Fascinujúcim zážitkom z tohto filmu je absolútne presvedčivý výkon hlavnej protagonistky – nemeckej herečky Marie Bäumer. Nominácia na Zlatého medveďa, Berlinale 2018.

Keďže som sa „rozkecala“ o mojej srdcovke, o ďalších – rovnako silných – len

Tvár

Utøya, 22. júla

heslovite. **Tvár** poľskej režisérky a scenáristky Małgorzaty Szumowskej, ktorá chodí do Berlína ako na husle. Stavba najvyššej sochy Ježiša na svete, počas nej tragická nehoda Jacka, ktorý si zmrzačí tvár a musí absolvovať plastiku. Získa pozornosť médií, stráca tých najbližších... Krivé zrkadlo nastavené súčasnému Poľsku, lepšie ako dokument. Strieborný medveď, Berlinale 2018.

A do tretice **Utøya, 22. júla**. Sugestívna snímka inšpirovaná teroristickým útokom pravicového extrémistu Andersa Breivika

v Nórsku, ktorý paralyzoval celý svet. Trval 72 minút, zahynulo 69 mladých ľudí, 110 bolo zranených. Dýchajúc na plece kameramanovi sledujete zúfalý únik 18-ročnej Kaji a jej rovesníkov pred neznámym zlom. Je to film, ktorý vás priklincuje na sedadlo. Tak ako kedysi, povedzme, Blair Witch. Ale toto sa naozaj stalo! Nominácia na Zlatého medveďa, Berlinale 2018.

Dagmar Krepopová,
PR manažérka spoločnosti
Film Europe Media Company

Humor filmu **Cesta na Západ** varíruje od intelektuálneho po hrubozrnnejší, slovný i situačný.

Hongkonský film minulého roka

V Hongkongu žije niečo pod sedem a pol milióna ľudí, teda približne 6 800 ľudí na jeden km². Pre porovnanie, na Slovensku s päť a pol miliónom ľudí je hustota obyvateľov asi 111 na jeden km². Tým sa vysvetľuje aj preferencia výškových budov, či už na bývanie, alebo na prácu. Súčasne dopyt po priestore zvyšuje jeho cenu. Ak náhodou nepracujete na vyššej manažérskej pozícii, kde by ste mohli zarábať priemerne 32 000 HKD (hongkonský dolár) mesačne, bežný priemerný zárobok je 15 800 HKD. Ak by ste si chceli prenajať byt v centre, za 38 štvorcov, ale s vlastnou kuchynkou a kúpeľňou, zaplatíte mesačné nájomné 22 000 HKD pri dvojročnej zmluve. Na kúpu zabudnite. Akadémie filmových umení a vied, nastal čas o tomto filme rozprávať.

Problém sa stal takou súčasťou existovania v Hongkongu, že mu filmári venujú priestor nielen v sociálnych drámach (Night and Fog, r. Ann Hui; Chorý svet/Mad World, r. Wong Chun), ale presakuje do rôznych vyhranenejších žánrov. Už kultovou záležitosťou je splatter o dievčine, ktorá v túžbe po vysnívanom byte za rozumnú cenu kreatívnym spôsobom pozabíja potenciálnych susedov, Domov snov/Dream Home (r. Pang Ho-cheung), no minimalistický priestor na bývanie sa nedá prehliadnúť ani v nostalgicky romantickom Chungking Express (Wong Kar-war).

Cesta na Západ si túto skutočnosť berie za východisko pre komédiu, ktorej humor varíruje od intelektuálneho po hrubozrnnejší, slovný i situačný. Najmä je však servírovaný s výborným a hutným načasovaním, vtipy sú originálne a prichádzajú bez dlhej prípravy. Variabilita humoru vychádza tiež zo zostavy postáv, ktoré sa stretávajú v delenom „byte“, pričom

každý z nich má k dispozícii jednu bunku o dĺžke cca 2 metre a šírke a výške asi tak po 0,80 metra. Chi Hin, vysokoškolsky vzdelaný mladý „nájomný“ blogger, píšuci najmä o nehnuteľnostiach, sa medzi nich dostáva na základe premysleného výpočtu, že životom v takto obmedzenom priestore ušetrí 8.000 HKD mesačne.

Aktuálna situácia na trhu s nehnuteľnosťami však nie je to jediné, čo si film berie na paškál. Chi Hinovými spolubývajúcimi sú skrachovaný maklér s nehnuteľnosťami a správca onoho bizarného priestoru, kaminista Ming, pracujúci medzi Hongkongom a Čínou, bývalý „nespravodlivo“ odsúdený väzeň v podmienke Cheung či Fung, ktorý túži byť pravým hongkonským gangstrom v dobe, kedy títo poriadne nemajú miesto ani vo filmoch (všimnite si, že novšie hongkonské krimi sa odohrávajú pred rokom 1996, alebo sa zločiny páchajú mimo Hongkongu). Spolu s vedľajšou postavou – dievčinou Lai – tak zastupujú nielen rôzne

spoločenské skupiny, ale aj typy filmových postáv, ktoré sa pod vplyvom zavádzania čínskych cenzúrnych pravidiel z hongkonského filmu vytrácajú.

Jedným z veľmi hongkonských momentov je nápad začleniť do deja roztočilého corgiho Alecka, ktorý sa jedného dňa zjaví v byte našich piatich hrdinov. Corgi totiž v rokoch 2015-2017 patril medzi najobľúbenejšie plemená v Hongkongu. V súčasnosti ho prudko vytláča shiba inu. Zároveň s Aleckom prichádza vo forme jeho majiteľky, miliónárskej dcéry – slečny Ka, typ postavy častý v čínskych filmoch, no najmä TV seriáloch, a to deti z bohatých rodín, tzv. fu er dai („bohatá druhá generácia“), ktoré poväčšine žijú z toho, čo ich rodičia zarobili a ešte stále sa pravidelne ocitajú v bulvároch pre rôzne škandály či neprístojné správanie.

Na záver jedna prekladateľská zaujímavosť. Originálny názov filmu, podľa ktorého vznikol aj ten slovenský „Cesta na Západ“,

odkazuje k tradičnej legende o Opičom kráľovi, ktorá je referovaná aj v záverečnej titulovej scéne. Anglický názov – v doslovnom preklade Potápajúce sa mesto: Odysea o kapsule je odvolávkou na mýtus o potápajúcom sa meste, ktorý hovorí o potope a o tom, ako si záchranu bolo treba zaslúžiť. Sama „kapsula“ je odkazom jednak na ubytovacie jednotky, ale aj na Hongkong sám, ako priestor v takejto kapsule uzavretý.

Predsa len, ešte jedna maličkosť. Recenzentský video blog The Silver Spleen ju označil za hongkonský film roku 2017.

Kristína Aschenbrennerová

Film zo sekcie Prísľuby z východu hrajú: **19. júna: 14:00**
Kino Slovan

Sprievodné podujatie

Večer v Tabačke bude hlavne veselý

V prvom celovečernom filme rodiny Staviarskych účinkuje ústredná dvojica jarmočného predavača Milana a Rómky Veronky. Okrem nich tam však začujete a uvidíte aj Ľudovú hudbu Štefana Cínu. Tá v stredu večer rozprúdi v Tabačke pravú zábavu.

Táto akcia nebude premietaním nového filmu, ale koncertom hudby z neho. Loli paradička – ako sa snímka režisérova Richarda a Vífa Staviarskych volá – rozpráva príbeh predavača Milana, ktorému pekná Rómka Veronka ukradne karamelové rezy. Milan sa nad ňou zľutuje a po búrlivej spoločnej noci si táto dvojica padne do oka. Keďže Milan nemá jednu nohu a Veronka je cigánka, spoločnosť vrátane rodín ich tak ľahko neakceptujú. Samotní tvorcovia tento

film opisujú ako smiešno-smutný príbeh o láske dvoch nešťastníkov. V stredu večer však v Tabačke rozhodne smutno nebude, keďže na návštevníkov čaká koncert Ľudovej hudby Štefana Cínu. „Dokonca si malé prekvapenie prichystal aj folklórny súbor Šarišan. Večer v Tabačke bude hlavne veselý,“ sľubuje Mária Staviarska, ktorá je producentkou rodinného filmu.

A prečo vlastne Loli paradička? „Je to názov peknej rómskej pesničky a je tiež

hudobným motívom v našom filme,“ vysvetľuje Mária Staviarska. Spoluprácu na projekte so svojou rodinou si pochvaluje. „Výborné je to v tom, že máme rovnaké čítanie, viem, čo ako scenáristi a režiséri myslia tým, čo povedia a môžem to interpretovať štábu. Skvelé je to v tom, že si rozumieme a aj keď vypätých situácií bolo mnoho, vedeli sme ich „rodinne vyriešiť“, konštatuje producentka. A čo by si podľa nej mali diváci z filmu Loli paradička odniesť? „Mala by to byť hlavne emócia. Otcove knihy sú napríklad také, že raz plačete

smiechom, raz smútkom. Dúfame, že sa nám to podarí dostať aj do filmu. Rovnaké emócie vie prinášať aj hudba,“ tvrdí Mária Staviarska. Tá ich stredajšia „tabačková“ bude hlavne o folklóre, ale ruka v ruku s ním príde aj dobrá nálada a originálny východniarsky humor.

mam

Koncert
Večer s Loli paradička bude: **20. júna: 21:00**
Tabačka, vstup voľný

Ľudia radšej než v stane trávia čas na dobrých filmoch

Stanové mestečko ponúka alternatívu k hotelom

Všetci ho poznáme. Určite sme ho aspoň raz vo svojom živote vyskúšali. Patrí ku každému festivalu. Vždy ho tam možno zazrieť. Je jeho pravidelnou a neoddeliteľnou súčasťou. Nie je to však jeho pestrý program. Každý rok si desiatky ľudí namiesto pohodlnej postele vyberajú karimatku, spacák a farebný stan. Ťažko pre toto rozhodnutie nájsť racionálny dôvod. Asi len ten, že spanie v stane prináša istú špecifickú atmosféru – zážitok. Na festivale sa predsa musí spať v stane! Inak to proste nie je ono. Aktuálne prebiehajúci ročník Art Film Festu, samozrejme, nie je výnimkou.

Väčšinou je to miesto družných rozhovorov a príjemných posedení. Skupinky prevažne mladých ľudí posedávajú na dekách na tráve pred ich farebnými stanovými obydliami. Družný hovor a smiech počuť až do okien priľahlého Kulturparku. Samozrejme, závisí to aj od konkrétnej hodiny počas dňa. Nie všetky časy sú tými „typickými“. Presne ten sa podarilo vystihnúť aj našej redakcii, keď sme sa boli pozrieť a chceli sa spýtať obyvateľov na filmy, ktoré už videli alebo vidieť chcú. Cez týždeň je stanov v mestečku menej, víkend je už tradične živší a obsadenejší.

Keď sme sa boli cez týždeň doňho pozrieť, nenašli sme žiadne veľké diskutujúce skupiny. Namiesto vravy počuť v mestečku na tohtoročnom festivale viac zástupcov miestnej fauny, čo ale celému zážitku zo spania pod holým nebom pridáva na pozitívach. Početné mestské spevavce precvičujú svoje hlasivky a návštevníkom v blízkej kaviarni spríjemňujú večer. Obyvatelia stanov si v čase našej návštevy vybrali inak. Buď sedia na pive niekde v meste alebo si vybrali ešte lepšie. Kráčajú na nejaký dobrý film zo širokej festivalovej ponuky.

Foto: Peter Stas

Foto: Peter Reefe Kováč

Počas nadchádzajúcich festivalových dní je zostáva dúfať, že sa osadenstvo stanového mestečka rozrastie a jeho útroby opäť zaplní ten typický džavot a nekonečné debaty o filmoch do večera. Veď predsa o tom dobrý festival je. Mať dobrý čas, vidieť dobrý film a prebrať

svoje preferencie s partiou kamarátov. Vytvárajú sa tak nezabudnuteľné zážitky, ktoré sa na dlhú dobu vryjú do našich pamätí. Stojí to za to!

Barbora Gvozdjaková

Z festivalovej histórie

István Szabó – nositeľ Oscara, ktorý čítal svoje poďakovanie za Zlatú kameru z ľaháku

Maďarský režisér sa vo svojich filmoch snaží liečiť. Sám seba.

Maďarská kinematografia má vo svetovom kontexte široké zastúpenie. Do sveta filmu priniesla mená ako Miklós Jancsó, Béla Tarr či Ildikó Enyedi, ktorú vlani ocenili za atypickú romancu *O tele a duši*, a mnoho ďalších. Kinematografia našich južných susedov je špecifická. Typickým príkladom je István Szabó, ktorý sa preslávil filmami *Mefisto*, *Plukovník Redl* alebo *Hanussen*. Režisér si dokonca strihol aj priateľské cameo vo filme *Obsluhoval som anglického kráľa* českého režiséra Jiřího Menzla.

Dôležitosť, či skôr talent tvorca, si uvedomili aj organizátori a umelecký riaditeľ Art Film Festu Peter Nágel, keď sa pred štyrmi rokmi rozhodli Istvána Szabóa oceniť prestížnou Zlatou kamerou. Akt preberania ceny prekvapil, ako aj rozosmial na ceremónii prítomných divákov. Na pódiu spoločne s režisérom stál vtedajší viceprezident festivalu Peter Hledík a to

v neštandardnom postavení. Na otázky, ktoré kládol Szabóovi, odpovedal po slovensky, čo divákov zaskočilo. V závere však došlo k vysvetleniu. Keď sa Peter Hledík na konci odovzdávacieho ceremonálu otočil, všetci v sále videli, že odpovede mal István Szabó napísané priamo v slovenčine na ľaháku na jeho chrbte.

Svetoznámy oscarový režisér István Szabó začal nakrúcať už na počiatku 90-tych rokov dvadsiateho storočia. Má za sebou viac ako tridsať hraných filmov, z ktorých boli štyri nominované na Oscara. Svojho jediného Oscara získal za film *Mefisto* v roku 1981. Ide o štýlistický zážitok, v ktorom Szabó skladá jednotlivé zábery konvenčnou metódou, avšak ich vnútorná dynamika je dychberúca. Vo svojej tvorbe sa Szabó venuje predovšetkým ambicióznym mužským postavám politického alebo umeleckého života, predovšetkým

Foto: Radovan Stoklasa

z obdobia Rakúsko-Uhorska či nacistického Nemecka. Jeho dvorným hercom je pozoruhodný Klaus Maria Brandauer, s ktorým natočil už spomínanú voľnú trilógiu (*Mefisto*, *Hanussen* a *Plukovník Redl*). Filmy sú pravdepodobne poznačené aj režisérovými autobiografickými prvkami, prostredníctvom ktorých sa vyrovnáva sám so svojou kolaborujúcou minulosťou. (V rokoch 1957 až 1963 bol agentom štátnej bezpečnosti – poznámka autorky.)

bug

Film Boj má v Košiciach svetovú premiéru

Eva Križková : Chcela som ukázať odvrátenú stranu Portugalska

Filmová publicistka Eva Križková prináša na Art Film Fest svoj prvý krátky film. Vznikol počas workshopu, ktorý viedol známy a uznávaný maďarský režisér Béla Tarr. Vo svojom diele sa rozhodla zamerať na príbeh svojej kamarátky, ktorú pozná už dlhé roky.

O počiatkoch tvorby svojho filmového diela publicistka hovorí: „Myslím si, že je dôležité je spomenúť fakt, že dielo vznikalo práve na workshope s Tarrrom. Ja som naň šla najmä z jedného dôvodu. Mám totiž rozrobený vlastný celovečerný dokumentárny film. Keďže nie som profesionál a nemám vyštudovanú réžiu, mala som pocit, že účasť na ňom by bola dobrou príležitosťou, ako sa v praxi niečo naučiť. Až počas samotného workshopu vysvitlo, že každý účastník má sám za seba natočiť jeden film. Mali sme na to dva týždne. Prvý týždeň bol len také rozkukávanie a pozerali sme veľa filmov.“

Križková tiež spomína, že v konečnom dôsledku svoj výsledný film natočila približne za hodinu a za ďalšiu noc ho musela postrihať. Čo sa týka námetu, ten vznikol počas konzultácií s Bélom Tarrrom. Zadanie znelo: vymyslieť nejaký vlastný námět. Eva si vymyslela taký, ktorý bol na začiatku príliš komplikovaný pre konkrétny krátky film. Ďalej dopĺňa: „Vychádzala som z toho, že sa môj film bude odohrávať v Lisabone v Portugalsku. Sama som predtým v Portugalsku aj študovala – bola som tam na Erazme. Tiež som tam často chodila a mám tam teda aj veľa známych. Poznám to tam.“

Krajina ju inšpiruje a chcela sa vysloviť o svojom vzťahu k nej. Chcela spraviť niečo o jej odvrátenej strane, keďže Portugalsko je prezentované ako krásna krajina. Všetci tam chodia na turistiku, k moru a užívajú si pitoresknosť krajiny. Mladá režisérka však chcela ukázať jej inú, možno pravú, stranu. Podľa nej je to veľmi živelná krajina a trocha aj predátorská. Je aj výbojná, keďže v minulosti mali veľa kolónií. Križková sa vo svojom krátkom filme rozhodla zamerať na jej kamarátku Andreu, ktorú už veľmi dlho pozná a je výrazne iná ako my. Podľa nej majú proste iný temperament. V niečom sú otvorenejší a v niečom agresívnejší. Fyzicky sa inak správajú. Sú taktickejší, viac do seba strkajú. My sme v porovnaní s nimi rezervovanejší. Aj pre tieto rozdiely sa rozhodla práve pre svoju kamarátku. „V dialógu s Bélom Tarrrom som postupne dospela k tomu, že som okresala svoj námět na minimum. Vedela som, že vytvorí situáciu, ktorá bude pre moju kamarátku prirodzená,“ povedala autorka. Andrea sama chodí na hodiny kung fu. Križková sa

jej rozhodla klásť rôzne otázky – tie sa týkali najmä vzťahov. Otázky na jednej strane smerujú k vlastným konkrétnym vzťahom protagonistky a na druhej strane sú pre autorku filmu istou metaforou o vzťahoch v spoločnosti ako takých. Tiež ju zaujalo, ako sa Portugalci vo svojich vzájomných vzťahoch správajú. Na noc strihania si spomína: „Keď som ten materiál uvidela a vedela som, že ho musím za jednu noc postrihať, tak som v podstate dosť improvizovala. Nejakou intuitívne som to poskladala, tak, aby mi to sedelo.“

Tarr vstupoval do kreatívneho procesu práce na filme len v prípravných fázach. Strih bol úplne na režisérke. Celé to bolo veľmi živelné. Autorka filmu si myslí, že nikto na workshope, vrátane Bélu Tarru, nevedel presne, ako to bude prebiehať a všetkým to ostalo úplne na poslednú chvíľu. Všetci to strihali až v tú poslednú noc pred záverečným dňom, kedy svoje diela prezentovali ostatným účastníkom workshopu a mali spoločné premietanie.

Kolegovia vraj reagovali na film veľmi pozitívne. Aj ju samotnú reakcia ako aj výsledný film veľmi prekvapili – najmä fakt, že to dokázala dať dokopy za taký krátky čas. Jedna z účastníčok, ktorá bola z Brazílie, ju dokonca oslovila, či by nechcela film prihlásiť na ich miestny festival tanga. „Je to iný pohľad. Nebrala som to tak, že točím tanečný film,“ krčí plecami Eva Križková. Na samotný workshop boli podľa nej reakcie veľmi rozpačité. Napríklad Eve Križkovej podľa jej vlastných slov veľa dal, aj ju posunul. Ale na druhej strane bolo údajne veľmi veľa ľudí nespokojných pre príliš živelnú organizáciu.

Barbora Gvozdjaková

Film zo sekcie Medzinárodná súťaž krátkych filmov hrajú:

19. júna: 16:00

Kulturpark 2 JOJ Cinema

Anketa:

Ako hodnotíte doterajší priebeh Art Film Festu?

Atmosféra je super, akurát som prišla na film Motýle a dnes chcem ešte vidieť film Jeden deň, o ktorom som si tiež prečítala, že je dobrý. Včera sme boli na predpremiére Dôverného nepriateľa. Bolo to super, atmosféra aj film sa nám veľmi páčili. Trošku sme boli sklamaní, že aj v nedeľu nebola projekcia pre deti. Boli sme sa pozrieť aj na Zuzanu Mauréry. Snažíme sa nasávať atmosféru tohto festivalu a nahadovať si, čo odporúčajú ľudia, ktorí rozumejú filmu a potom sa snažíme dohodnúť so svokrovcami, aby sme sa dostali na film aj my, aj deti.

Mária, Košice

Na filme, ktorý sa práve chystám pozrieť si, ma zaujal príbeh a myslím si, že to môže byť aj vtipné. Nechodím sem len na hlbokomyseľné filmy, chcem vidieť aj niečo pozitívne, takže to vždy striedame. Páči sa mi tu a je to pre mňa dovolenka. Prišla som sem práve kvôli festivalu. Chodievala som aj do Trenčianskych Teplíc a nechcem sa toho vzdať, pretože Karlove Vary mi pripadajú veľmi nóbl. Tu je to viac rodinné.

Alexandra, Brno

Je tu super atmosféra. Včera som bol na premiére slovenského filmu a bolo to skvelé. Videl som už viacero filmov a boli dobré, takže ja som spokojný. Informácie o filmoch si hľadám na stránke, podľa sekcií, aké majú hodnotenia. Som filmový fanúšik a zaujíma ma to. Keďže mám permanentku, pôjdem ešte na niekoľko filmov. Každý deň si chcem pozrieť aspoň tri, štyri filmy. Zo sekcií ma zatiaľ najviac oslovila American Indies.

Vladimír, Košice

Kunsthalle

11:00 Moja generácia | *My Generation* (VA)
r. David Batty, 2017, 85' doc. {EV/x/sk}

13:30 Foxtrot | *Foxtrot* (AW)
r. Samuel Maoz, 2017, 113' fic. {OV/sk/x}

16:30 Krajina | *Land* (CF)
r. Babak Jalali, 2018, 111' fic. {EV/x/sk}

19:00 Keď padajú stromy | *When the Trees Fall* (CF)
r. Marysia Nikifuk, 2018, 87' fic. {OV/en/sk}

22:00 Prízrak | *A Ghost Story* (IN)
r. David Lowery, 2017, 93' fic. {EV/x/sk}

Kulturpark JOJ Cinema

K1 10:00 Moja žirafa | *My Giraffe* (CHM)
r. Barbara Bredero, 2017, 74' fic. {Ωsk/en/x}

K1 12:30 Tiesňové volanie | *The Guilty* (CF)
r. Gustav Möller, 2018, 85' fic. {OV/sk/en}

K2 13:00 Súťaž krátkych filmov III |
Competition of Short Films III (SH)
r. rôzni/various, 2017-2018, 94' {OV/en/sk}

K1 15:30 Čo len ľudia povedia |
What Will People Say (CF)
r. Iram Haq, 2017, 106' fic. {OV/en/sk}

K2 16:00 Súťaž krátkych filmov IV |
Competition of Short Films IV (SH)
r. rôzni/various, 2017, 95' {OV/en/sk}

K1 18:00 Jeden deň | *One Day* (CF)
r. Zsófia Szilágyi, 2018, 99' fic. {OV/en/sk}

K2 18:30 Náš čas | *Our Time Will Come* (EP)
r. Ann Hui, 2017, 131' fic. {OV/en/sk}

K2 21:15 Tvár | *Mug* (B2C)
r. Małgorzata Szumowska, 2018, 91' fic. {OV/sk/en/x}

K1 21:30 Vzburá | *Mayhem* (LNS)
r. Joe Lynch, 2017, 86' fic. {EV/x/sk}

Kino Slovan

11:30 Mäsiar, kurva a jednooký muž |
The Butcher, the Whore and the One-eyed Man (NO)
r. János Szász, 2017, 105' fic. {OV/en/sk}

14:00 Cesta na Západ |
The Sinking City: Capsule Odyssey (EP)
r. Nero Ng, Stephen Ng, 2017, 100' fic. {OV/en/sk}

16:00 Oliver! | *Oliver!* (ML)
r. Carol Reed, 1968, 153' fic. {EV/x/sk}

19:00 Válek | *Válek* (SS)
r. Patrik Lančarič, 2018, 131' doc. {SV/x/x}

21:30 Túžba | *Longing* (AW)
r. Savi Gabizon, 2017, 103' fic. {OV/en/sk}

Kino Úsmev VSE Cinema

12:30 Madelinina Madeline | *Madeline's Madeline* (IN)
r. Josephine Decker, 2018, 94' fic. {EV/x/sk}

15:00 Budapest Noir | *Budapest Noir* (NO)
r. Éva Gárdos, 2017, 95' fic. {OV/en/sk}

18:30 Dzikio kontrabas | *Dzikio Contrabass* (NO)
r. Oleg Borščevskij, 2017, 89' fic. {OV/en/sk}

21:00 Až príjde válka | *When the War Comes* (EC)
r. Jan Gebert, 2018, 78' doc. {SV/en/x}

23:30 Prekliate dedičstvo | *Hereditary* (LNS)
r. Ari Aster, 2018, 126' fic. {EV/sk/x}

Džusový román |
Juice Novel

Kino Tabačka

15:30 Best of Azyl 2012 | *Best of Azyl 2012*
r. rôzni/various, 2012, 60' {OV/sk/en/x}

18:00 Džusový román | *Juice Novel* (FF)
r. Fero Fenič, 1984, 76' fic. {SV/x/x}

KINOVOZEŇ R 609 Spišan z BA do KE

14:30 Pán Bezchybný | *A Perfect Man*
r. Yann Gozlan 2015, 103' fic. {OV/sk/x}

17:00 Sils Maria | *Clouds of Sils Maria*
r. Olivier Assayas 2014, 123' fic. {EV/sk/x}

KINOVOZEŇ R 602 Tatrallandia z KE do BA

7:00 Niečo to rád zahalené | *Some Like It Veiled*
r. Sou Abadi, 2017, 88' fic. {OV/sk/x}

9:15 Darebák a pretekárka | *Racer and the Jailbird*
r. Michaël R. Roskam, 2017, 130' fic. {OV/sk/x}

SPRIEVODNÉ PODUJATIA

11:00 Kulturpark JOJ Cinema (K2)

Kód úspešného filmu: žáner blízko a okolo nás |
The key to a successful film
(diskusia | *panel discussion*)
Moderuje | *host*: V. Langerová {en/ΩSk}

Kam v Košiciach**Keď pohyblivé obrázky zastanú**

Keď dostanete po filmovom umení chuť napríklad na také výtvarné, Art Film Fest vám umožní aj to. Počas festivalu môžete navštíviť hneď niekoľko výstav.

Ako vzniká úspešný slovenský film? Kto všetko sa pohybuje na pláci a ako sa vlastne nakrúcajú scény ukazuje fotografická výstava **Behind the Scenes: Slovenský divácky film** v Galérii Alfa v Kasárňach Kulturpark. Momenty predtým, než mu useknú prst, beh ulicou vo veľkom červenom klobúku, detí ako smetí v jednej scéne. Sedem najnavštevovanejších filmov na statických obrázkoch ukazuje situácie, ktoré sprevádzali ich tvorbu. Výstava potrvá do 15. 7.

Fotografie, tentokrát známych hercov, herečiek a filmárov, ktorí boli hosťami Art Film Festu, nájdete zavesené v priestoroch Tabačky Kulturfabrik. Alexandru Borbély, Karla Rodena, Dominiku Morávkovú a ďalších zachytil na čiernobielych fotografiách **Ctibor Bachratý**.

„Po každej búrke raz vyjde slnko.“ Táto krátka veta je metaforou na ťažké životné skúsenosti a situácie, ktoré sa striedajú s pozitívnym prežívaním a spoločne vytvárajú pomyselnú uzatvorenú slučku. A je to metafora, s ktorou pracuje poľská umelkyňa Anna Raczyńska, ktorej tvorbu vystavuje Šopa Gallery (Hlavná 40). Výstavu **Po búrke** si môžete pozrieť do 6. 7.

Z príbehu do príbehu – Dizajnéri/ky divadelného kostýmu je názov výstavy, ktorá bude mať vernisáž 21. 6. v priestoroch Východoslovenského múzea (Nám. maratónu mieru 2). Zachytáva celý príbeh vzniku divadelného kostýmu – od počiatočného návrhu až po jeho výslednú podobu na javisku.

Foto: Peter Reefe Kováč

V ďalších vydaniach Festivalového denníka vám prinesieme tipy na zážitky pre deti, zmrzlinu alebo miesta na kúpanie.

Photo: Peter Reefe Kováč

Hitmaker Karel Janák premieres new thriller

We surround ourselves with things that can harm us

Karel Janák is the veteran filmmaker behind hit teen comedies such as *Snowboarders* and *Rafters*. Hot on the heels of his madcap 2017 comedy *Cuky Luky Film*, he's back with a fresh new genre makeover: the thriller *Intimate Enemy*. Centring on a couple held captive in an intelligent house, it was premiered at Art Film Fest on Sunday.

The couple in the film move into an ultra-modern house in the Tatras that's key to the plot. Did you really find it in the Tatras?

Not in Slovakia, neither in the Czech Republic nor in the Baltics did we find a secluded ultramodern house. We had to shoot at a house in Prague and surround it with greenery, since it was in a development and we had to set it in the Tatras. It's got windows everywhere, but all the views had to look like it was in the forest. We also had to adapt it to our location in the Tatras so it wouldn't stand out. It was a difficult visual-effects process; we're still working on some cosmetic touch-ups. Viewers probably won't even notice them, but we want it to be flawless.

This Sunday's screening at the festival was the first time the film was seen by audiences. How did they react?

After the film was edited, before the special effects were done, we gave it a small test screening, mainly for feedback on the editing. This was more or less the first time anyone saw it, and I was really nervous, since this is my first thriller and my first serious film, one where people aren't supposed to laugh the whole time, but actually get

a bit scared and be kept in suspense. And so I had doubts about whether I'd pulled it off. Audiences laughed where they were supposed to, and when they were supposed to be scared, they didn't move an inch. At the end it got a thunderous applause, so it would seem to be a success.

You must have seen the film *Ex Machina*. Could it be compared to your thriller *Intimate Enemy*?

Of course we've seen it, but not because we wanted to reproduce it. *Intimate Enemy* has a different premise. *Ex Machina* is about the difference between an artificial person and a real one, about how dangerous it can be when a machine acquires an ego. We didn't want to make a sci-fi film, but rather something contemporary. This could happen in five or ten years, which is all the more terrifying. We surround ourselves with things that can harm us. We've got mobiles, tablets, computers, refrigerators, washers and alarms, all with artificial intelligence, which you can control remotely and so on. It's all nice and convenient, but we forget that a mobile has a camera, a microphone and GPS coordinates, and we send and receive messages with it and surf on the

internet, making it a window into the world around us.

Three of you wrote the screenplay to *Intimate Enemy*; isn't that too many people?

Originally it was Jano Slivka who had the idea of a couple in an intelligent house. He asked Marek Epstein to write it, and the idea was to give it a comedic tinge, which in my opinion isn't consistent with a thriller. Marek Epstein wrote a dialogue comedy more geared towards television; it wasn't very visual. Jano Slivka adapted it for the big screen and added suspense, but I still wasn't satisfied with it. I wanted people to get more scared. Jano gave up and I rewrote the whole thing, leaving one scene that I really liked. Then the cinematographer and I gave it another revision, and we had two endings. We shot them both and made the final call in the cutting room. A thoroughly prepared screenplay pays off during the shoot, since you're all the more certain that it will work.

Are you self-taught as a screenwriter?

My problem is finding a screenwriter who's on the same wavelength as me,

like Jan Hřebejk and Petr Jarchovský or Jan and Zdeněk Svěrák; until I found one, I had to write the scripts myself. Screenwriting is a very difficult profession, but at least I have the certainty that what I write I'll also shoot. Right now I have a screenwriter who speaks my language: Petr Hucký. We're making fairy tails together for Czech Television. He just gave me a zany comedy to look at, so we'll see.

Does that mean you'll consider returning to comedy?

I still enjoy comedies. I have this one teen comedy in my head; maybe I'll give it another try after all these years. But I also have ideas for films that aren't any particular genre, they're quite a bit more serious, but all the more powerful for it. I'll need some time to write them, though.

Roberta Tóthová

Intimate Enemy from the section Slovak Season is being screened on: **20 June at 11:00 am** Kulturpark 2 JOJ Cinema

The festival team recommends

Films inspired by real events from the top festivals

From among the four films that make up the section Be2Can Starter, I'd like to present three I've had the chance to see. As luck would have it, all three were screened at this year's Berlinale and nominated for a Bear award. One even won one. Their other shared trait is that they're all inspired by real events, which only serves to intensify the viewing experience.

The intimate, black-and-white picture **3 Days in Quiberon** captures legendary actress Romy Schneider's three-day stay at a rehab centre during which she gave her last interview, for the German magazine *Stern*. Without realizing the consequences of her spontaneous honesty, she bares her soul to the journalist and photographer, revealing the skeletons in her closet. At one level, the film tells the story of an actress

who, despite her successful career, faced serious personal issues; at another level it focuses on the thoughtlessness of the media, cynically feeding off of her suffering with a single goal in mind – selling the "intimate details" of a celebrity's life to the tabloids. What makes the film a truly fascinating experience is the impeccably believable lead performance from actress Marie Bäumer. Nominated for the Golden Bear, Berlinale 2018.

Now that I've gushed about my personal favourite, the other two, equally strong films also deserve a brief mention. **Mug** is from director and screenwriter Małgorzata Szumowska, who racks up awards at the Berlinale like it's her job. During the construction of the world's highest Jesus statue, a tragic accident leaves Jacek

Mug www.imdb.com

disfigured and in need of plastic surgery. As his story attracts media attention, he loses those closest to him... A warped mirror held up to today's Poland, even better than a documentary. Silver Bear, Berlinale 2018.

Rounding out the trio is **U – July 22**. A suggestive picture, based on the terrorist attack of right-wing extremist Anders Breivik in Norway, an event that brought the world to a standstill. In 72 minutes, 69 young people were killed and 110 were injured.

Perched on a cameraman's shoulder, the audience breathlessly follows 18-year-old Kaja and her peers as they desperately flee from an unknown threat. This is a film that glues you to your seat. A bit like, say, *The Blair Witch Project* way back when. But this really happened! Nominated for the Golden Bear, Berlinale 2018.

Dagmar Krepopová,
PR Manager,
Film Europe Media Company

Porota Medzinárodnej súťaže hraných filmov pózuje pred logom festivalu. Foto: Peter Reefe Kováč

Tereza Nvotová v diskusii. Womanoffice. Foto: Peter Stas

Art Film Fest premieta aj pre deti. Foto: Peter Reefe Kováč

Adolf Zika (v strede) uviedol svoj dokument Robert Vano – Príbeh človeka Foto: Peter Reefe Kováč

Na Art Film Feste je priestor aj na diskusiu. Foto: Peter Stas

Režisérka filmu Down and Out Steffi Franz v rozhovore s médiami. Foto: Peter Reefe Kováč

ORGANIZÁTORI: ART FILM FEST s.r.o. FORZA		SPOLUORGANIZÁTORI: KOŠICKÉ KULTÚRNE CENTRA KOŠICE EU rop regionálny operačný program Košice KOŠICKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ	
PODUJATIE SA KONÁ V PRIESTOROCH INVESTIČNÝCH PROJEKTOV, KTORÉ BOLI IMPLEMENTOVANÉ V RÁMCI OPATRENIA 7.1 PRIORITNEJ OSI „EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY KOŠICE 2013“ REGIONÁLNEHO OPERAČNÉHO PROGRAMU A SÚ SPOLUFINANCOVANÉ EURÓPSKOU ÚNIOU VO VÝŠKE 85 % Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA A VO VÝŠKE 10 % ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA WWW.ROPKA.SK, WWW.MPSR.SK A TIEŽ NA WWW.CULTURE.GOV.SK, ERDF: INVESTÍCIA DO VAŠEJ BUDÚCNOSTI.			
FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PETRA PELLEGRINIHO.			
FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: vjf AUDIO VIZUÁLNY FOND	GENERÁLNY REKLAMNÝ PARTNER: Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s.	HLAVNÍ PARTNERI: TIPOS TRANSPETROL Člen innogy Slovnaft nadácia SPP	
OFICIÁLNE AUTÁ FESTIVALU: MOTOR - CAR Košice s.r.o.	OFICIÁLNY FESTIVALOVÝ HOTEL: hotel asmin	LOGISTICKÝ PARTNER FESTIVALU: DHL	OFICIÁLNY FESTIVALOVÝ PREPRAVCA: CSA CZECH AIRLINES
OFICIÁLNE DODÁVATELIA: BARZUZ Pilsner Urquell NOV ZEBRA tali LYVINA Chateau GRAND BARI Budis		REKLAMNÍ PARTNERI: novis SBA KERAMON KINO USMEV TABAČKA KULTURFABRIK novis aupark PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA FILM EUROPE OMNIA 2000 a.s. OMNIA KLF OMNIA Holding SE CPK SLOVAKIA Fors-stav...	
MEDIÁLNI PARTNERI: Československo Channel Festival Cinema Channel RÁDIO EXPRES RÁDIO KOŠICE SME Korzár Forbes kam ko mesta WebNoviny homemedia bigmedia codes CREATIVE KošiceCityGuide film KINEČKO		PARTNERI: AUTOCONT TeleDom.sk CARPANO FABRIKA NA REKLAMU Esterle & Esterle KINOSERVIS Košice region sli.do 55 rokov neadcp TelekomCLOUD POPNIKAŤKA SLOVENSKEJ REPUBLIKY 2018 EKKL MINISTERSTVO DOPRAVY A VÝSTAVBY SLOVENSKEJ REPUBLIKY KOŠICE BIG ON ECO HOLDING GOSH	